

Fritt Folk

Rikisorgan for Nasjonal Samling.
SJEFREDAKTØR: ODD MELDSOM.

Regjeringens og partiets linje.

Alle er sikkert klar over at det under de noværende usikre forhold, hvor situasjonen endrer seg fra dag til dag, ja fra time til time, er vanskelig for den ansvarlige statsleder å gi det norske folk et konkret bilde av forholdene og av den norske regjeringens arbeid for å løse den krise Norge er kommet opp i, på en måte som kan være hele folket til gagn. De forstår sikkert også at det ikke er inntrådt noen endring i det forhold at Norge er et okkupert land, hvor okkupasjonsmakten sjålsagt i siste instans framleis har det avgjørende ord. Når Ministerpresidenten derfor iordag kveld holdt en tale over Norsk rikskringkasting, skyldes det ikke at situasjonen er avklart, men at alle ansvarlige og besindige krefter i dette land — og det er heldigvis, trass i alt, det store flertall av landsmenn — med stor styrke har krevd å få en orientering om den kurs regjeringen styrer i disse skjebnesvangre dager.

Ministerpresidenten trakk i sin tale i store trekk opp bakgrunnen for Nasjonal Samlings innsats både i den første kamptid og i okkupasjons-tiden, og det er vel også grunn til å tro at en stor del av dem som tidligere ikke har hatt nevneverdig forståelse av hva denne innsats har betydd for det norske folk, i dag begynner å få øynene opp for den. Det er jo i den forbindelse i og for seg nok å henvise til forholdene i de øvrige okkuperte land i Europa for å bli klar over hva partiet og regjeringen har oppnådd når det gjelder å bringe vårt land og folk mest mulig velberget gjennom trengslene. Noen hver kan kanskje i dag tenke seg hvordan vår stilling kunde ha vært hvis Nasjonal Samling ikke hadde eksistert, og hvis det ikke hadde vært

de sosiale idéer, så står vi no som før på det standpunkt at en vidtgående sosial omveltning er nødvendig for at den fred verden forhåpentlig går mot, ikke bare skal bli en pause mellom to kriger, men én gang for alle sjalte kapitalinteressene ut, de som uavlatelig kaster verden ut i nye konflikter og nye kriger. Vi krevder at det man etter sigende akter å gjennomføre i det mellomfolkelige samkvem, orden, rettferd og fred, også blir grunnprinsippene i framtidens sosiale ordning. Hvis ikke det skjer, har alt vært onsonst.

På dette punkt er det for øvrig vår mening at det er nødvendig å skjjelne skarpt mellom en imperialistisk russisk bolsjevisme og de venstreradikale idéer, som for det første ikke er så avvikende fra de nasjonalsosialistiske og for det andre kommer til å prege framtidens Europa, enten man piper eller synger. Når det gjelder den russiske imperialismen, sier det seg sjøl at alle som føler og tenker norsk, setter alt inn for å redde vårt lands sjølstendighet og frihet, slik vi vil gjøre det også overfor all annen imperialistisk undertrykkelse, men når det gjelder å gjennomføre den sosiale omveltning, som må komme, på en mest mulig smertefri og ublodig måte, så bør samarbeidet mellom alle positive sosiale krefter ikke ødelegges av gamle fordommer og gamle gruppedelinger, som i dag har tapt det meste av sin praktiske betydning. Det bør bli en nasjonal og sosial samling på bredt grunnlag om denne vesentlige oppgave.

For alle NS-folk er det en lettelsete at Ministerpresidenten, vårt partis Fører, så klart har gitt uttrykk for den innstilling, vi alle sammen deler, Nasjonal Samling er en norsk bevegelse, som står

gjelder å bringe vårt land og folk mest mulig velberget gjennom trengslene. Noen hver kan kanskje i dag tenke seg hvordan vår stilling kunde ha vært hvis Nasjonal Samling ikke hadde eksistert, og hvis det ikke hadde vært noen norsk instans til å vareta norske interesser. De tyske ansvarlige ledere har iallfall i høy grad vært oppmerksomme på denne side av saken og har også overfor Ministerpresidenten gitt uttrykk for at det norske folk vel ikke kan være mer enfoldig enn at det står hva hans innsats har betydd når det gjelder å mildne og bedre forholdene for et okkupert land i en hard og ubønnhørlig krigstid.

Hovedlinjen i Ministerpresidentens redegjørelse var hans sterke understreking av at Nasjonal Samling, sine tradisjoner og sitt program tro, fortsatt vil sette Norges interesser foran alt. Det er under den noværende kritiske situasjon, som kan styrte vårt land ut i de største ulykker og farer, villig til et vidtgående samarbeid med alle nordmenn som ser det som en hovedoppgave å opprettholde ro og orden i en farlig overgangstid, og som vil gjøre en aktiv innsats for å hindre at Norge blir skueplassen for en borgerkrigs forbannelser og for ødeleggende krigshandlinger. Det er også naturlig, og helt overensstemmende med vår innstilling både før og under denne krig, at regjeringen og partiet holder fram som en hovedoppgave å avvise alle forsøk fra fremmede makter på å utnytte den noværende situasjon til angrep på vårt lands grenser, som kan føre til at vårt rikets udelelighet og sjølstendighet settes i fare.

På den annen side er det naturlig at Ministerpresidenten også gav uttrykk for at denne vilje til vidtgående samarbeid sjålsagt ikke betyr noen oppgivelse av de nasjonale og sosiale idéer partiet har gått inn for. Vi er fortsatt av den mening at Norge sjøl må bestemme over sin framtid og at det norske folk, som representant for den nordiske rase, framleis har oppgaver å løse i forbindelse med ordningen av både vår egen og verdens framtid. Når det gjelder

lag om denne vesentlige oppgave. For alle NS-folk er det en lettelsete at Ministerpresidenten, vårt partis Fører, så klart har gitt uttrykk for den innstilling, vi alle sammen deler, Nasjonal Samling er en norsk bevegelse, som står fast og urokkelig på sitt nasjonale og sosiale grunnlag også i tunge og vanskelige tider. Men vi er ikke fantaster og desperados som setter våre egne interesser, eller i og for seg likegyldige hårdkokte teorier, foran fedrelandets og det norske folks. Og skulde det finnes noen få skjøre hoder som forsøker å drive privat katastrofepolitikk, også innen våre egne rekker, så bør de no bli klar over at det er Førgren som har ansvaret og som trekker opp retningslinjene.

Følger vi hans retningslinjer ærlig og lojalt, setter vi fedrelandets interesser foran alt også i disse tunge tider, og bevarer vi vår holdning og verdighet, hva der enn skjer, så kan vi rolig møte både menneskers og historiens dom.

Møte på Oslo slott.

Den 5. og 6. mai holdtes møte på Oslo Slott under forsete av Nasjonal Samlings fører, Ministerpresident Vidkun Quisling. Den aktuelle situasjon ble drøftet. Til møtet var innkalt ministrene, rikslederne, fylkesførerne og landslederne samt andre representanter for parti og stat.

Ministerpresidentens tale.

(Fortsatt fra 1. side.)
drelandsinn, en liknende offervilje, og en liknende gudsfrykt og tillit til en guddommelig styrelse, som det der besjelet våre fedre i 1814.

Jeg vil derfor slutte med de ord som Christian Magnus Falsen uttalte på Eidsvoll 17. mai 1814:

«La oss stille oss våre forfædres eksempler for øynene, og erindre at kraft, mot og enighet overvinner alle vanskeligheter! La oss erindre hva vi er vårt fedreland, vår ære, oss sjøl og våre etterkommere skyldig! La oss ikke handle således at våre barn og barnebarn skal forbanne vårt minne! Gjennom oppførelser og farer skal vi kanskje kjempe oss fram til det store mål, men herlig vil lønnen være, stort vil vårt navn bli i historiens åttaker!»

Slik resonnerer våre fedre for 130 år siden. Landsmann, vis du det samme fedrelandsinn, den samme ansvarbevissthet og æresfølelse, kraft, mot og enighet!

9/5-45
(Sinn)